

[Arbejdsministeren]

dets parter, må jeg på regeringens vegne afvise lovforslaget.

Ole Vagn Christensen (S):

Det er ikke første gang, partier på venstrefløjen fremsætter forslag om at ophæve arbejdsretten og gribe ind i det arbejdsretlige system, som er opbygget gennem flere generationer, og lad det derfor være sagt straks, at socialdemokratiet ikke kan støtte det foreliggende forslag.

Vi har en dyb og indgroet respekt for de faglige organisationer og for de spilleregler, der findes på arbejdsmarkedet. Ændringer i dette system skal først gennemføres efter en grundig behandling i de faglige organisationer og efter forhandlinger mellem parterne på arbejdsmarkedet, og initiativet skal ikke komme fra politisk hold. Jeg mener derfor, det er udtryk for manglende respekt for fagbevægelsen, når VS fremsætter dette forslag, og vi har tidligere set forslag, som gik efter samme recept. Vi afviser klart disse forsøg på at fjerne fundamentet for hele det organiserede arbejdsmarked, som tjener alles interesser bedst.

Dette betyder naturligvis ikke, at systemet skal fortsætte uændret. Vi har også ved tidligere lejligheder markeret vores utilfredshed med nogle aktuelle tendenser i de domme, der afsiges i arbejdsretten. Domme for organisationsansvar er skærpet kraftigt i den seneste tid, og sammenligner man med f.eks. domme i miljøsager, må de bøder, private virksomheder idømmes for miljøtilsvining, betragtes som latterligt små i forhold til bøder for organisationsansvar. Dette gør os utrygge, fordi det hænger snævert sammen med tendenserne til, at politiske kræfter fra såvel højre som den såkaldte venstrefløj politiserer kraftigt på arbejdsmarkedet, og her er der ingen partier på højrefløjen, der er nogen undtagelse.

Vi har oplevet bevidste og planlagte politiske aktioner mod dansk fagbevægelse, hvor venstrefløj og højrefløj har fundet sammen i et angreb på den organiserede danske fagbevægelse. Disse sager, hvor mindretal i fagbevægelsen opildnes af politiske kræfter til aktioner, anfægter stabiliteten på arbejdsmarkedet. Man bør betænke vel, hvilke politiske kræfter man støtter ved denne fremgangsmåde.

Det egentlige formål med VS' forslag fremgår af de afsluttende bemærkninger til forslaget. Heri skriver man klart, at det ikke må være muligt for det, man kalder fagtoppen, at skjule sig bag en lov, altså et udtryk for mistillid til dansk fagbevægelse.

Det nuværende system med arbejdsretten er udviklet over mange år, hvor organisering på arbejdsmarkedet skred frem, og hvor ønsket om klarere regler opstod. Fjernede man arbejdsretten, ville en anden instans hurtigt træde i stedet, og skulle det i så tilfælde være en civil retsinstans? Det ville efter vores mening ikke være tilrådeligt.

LO har nu opsagt hovedaftalen, og det er et signal. Der skal ske drøftelser om grundreglerne for arbejdsmarkedet, og det sker netop i protest mod nogle af de tendenser, som jeg før nævnte, og som vi forstår LOs uro over. Vi håber derfor, at parterne på arbejdsmarkedet kan forhandle sig frem til en modernisering af spillereglerne og samtidig fastholde fundamentet for det velfungerende danske arbejdsmarked, som mange andre lande misunder os. Vi vil derfor ikke medvirke til ændringer uden om de ansvarlige organisationer, vi vil ikke deltage i venstrefløjens korstog mod den organiserede danske fagbevægelse, lige så lidt som vi vil medvirke til at støtte højrekræfternes hasardspil med arbejdsmarkedet.

Socialdemokratiet afviser derfor forslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det var jo stærke ord fra hr. Ole Vagn Christensen og socialdemokratiet, som nærer en dyb og indgroet respekt for den etablerede fagbevægelse, om os, der totalt mangler denne respekt.

Nu er sagen om arbejdsretten jo rejst af mange fagforeninger, af mange progressive fagforeninger, som kræver den afskaffet, subsidiært dommerne trukket ud, så vi har faktisk snakket med nogle fra fagbevægelsen, men ikke med LO-toppen.

Det, jeg nu vil spørge hr. Ole Vagn Christensen om, er: det udsagn, han kom med, om, at det var fagbevægelsen og DA selv, der skulle komme med udpillet, betyder det, at man ligesom i 1973 vil rette sig efter LO og DA, hvis de kommer frem med et kompromisforslag, som er dårligere end det, der